

Bilag 13.

Finansministeriet.

København, den 8. Marts 1943.

Under Hensyn til den stedfundne Forøgelse af Fængselsvæsenets Arbejde maa det anses for paakrævet, dels at der sker nogen Forøgelse af Antallet af Stillinger i Fængselsdirektoratet og ved Fængslerne, dels at der foretages en Ændring af den lønmæssige Placering af enkelte Stillinger, hvis Indehavere har faaet væsentligt forøget Arbejde og Ansvar.

Efter Statens Overtagelse af det kommunale Arrestvæsen i Medfør af Loven af 18. Maj 1937 om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v. har Direktoratet for Fængselsvæsenet Overbestyrelsen af samtlige Landets Arresthuse saavel med Hensyn til Varetagelsen af de fængselsmæssige Tilsyn som med Hensyn til de praktisk administrative Anliggender. Tilsynet nødvendiggør, at der foretages i Enkeltheder gaaende Inspektioner ved Arresthusene, hvilket bør finde Sted langt hyppigere, end det hidtil har været muligt. Til Varetagelse af dette Administrationsomraade, der er af betydeligt Omfang, er det paakrævet, at Direktoratet har til Raadighed en overordnet Tjenestemand, som er i Besiddelse af fuld fængselsmæssig Uddannelse og Erfaring fra praktisk Fængselsgerning. Efter det selvstændige Ansvar, der maa paahvile Indehaveren, bør Stillingen sidestilles med Stillingerne som Fængselsinspektører ved Statsfængslerne, og det foreslaas derfor, at Stillingen normeres som Fængselsinspektør.

Statsfængslerne og de øvrige store Anstalter under Fængselsvæsenet er siden Gennemførelsen af den nye Straffelov blevet saa store og mangesidede Institutioner, at det er paakrævet, at der finder en Omlægning og Udvidelse Sted med Hensyn til det Personale med juridisk og lignende Uddannelse, som er til Raadighed for Inspektøren. Administrationen af et Fængsel omfatter ikke alene Forholdet til Fangerne, men ogsaa det relativt store Personale. Der er saaledes ved hver af de store Anstalter under Fængselsvæsenet for Tiden antaget indtil 200—300 Tjenestemænd og andre. Endvidere paahviler der Inspektionen Overledelsen af den økonomisk-praktiske Administration, som i øvrigt forestaas af Fængselsforvalteren og omfatter Bygningsvæsen, Fangerens Bospising og Beklædning og Fangerens Beskæftigelse m. v.

Administrationen af det foran angivne Arbejdsomraade forudsætter, at Inspektøren paa mange Omraader maa overlade det til Viceinspektøren at træffe vigtige Afgørelser. Arbejdet har efterhaanden faaet et saadant Omfang, at det er uoverkommeligt for Inspektionen, og det har medført, at Inspektøren og til Dels Viceinspektøren i alt for høj Grad er blevet bundet til Kontoret, saaledes at de ikke kan afse Tid til at foretage Inspektionsrunder i Fængselet for at faa Indseende med Tjenestens Udførelse og Anstaltens hele Drift.

Man maa derfor anse det for rigtigt, at Viceinspektørstillingen omnormeres, saaledes at dens Placering i højere Grad kommer til at svare til det Ansvar, der er forbundet med den, og til dens Karakter af Souschefstilling, samt at der ved Fængslerne oprettes en ny Stilling, som kan forventes at blive søgt af juridiske Kandidater med nogle Aars praktisk Uddannelse inden for Politi- og Retsvæsen. Det foreslaas derfor, at Stillingerne som Viceinspektør omnormeres til en Lønningsklasse, svarende til den, hvori Politi- og Dommerfuldmægtige af 1. Grad er placeret, nemlig 5 700 Kr. stigende indtil 7 500 Kr., samt at der oprettes 4 Stillinger som Fængselsfuldmægtige placeret i samme Lønningsklasse som Politi- og Dommerfuldmægtige af 3. Grad, nemlig 3 900 Kr. stigende til 5 580 Kr.

Samtidig stilles der Forslag om, at Betegnelsen „Viceinspektør“ ændres til „Vicefængselsinspektører“, idet sidstnævnte Betegnelse paa en tydeligere Maade angiver Stillingens Karakter.